

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M.**, bývajúcej v K. zastúpenej v dovolacom konaní JUDr. I. R. advokátkou v K., proti žalovanému **E. K.** bývajúcemu v K., o **312 500.-Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 27 C 148/2000, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2006 sp. zn. 6 Co 114/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom z 13. januára 2006 sp. zn. 27 C 148/00 zamietol žalobu o zaplatení 312 500.-Sk s príslušenstvom. O trovách konania vyslovil, že žalovanému ich náhradu nepriznáva a žalobkyňa nemá právo na ich náhradu. Rozhodnutie vo veci samej oprel o záver, že nebolo jednoznačne preukázané, že medzi K. a žalovaným K. vznikol právny vzťah, na základe ktorého K. vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 312.500,- Sk (zrejme došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke na sumu 130.000,- Sk), a že nebola preukázaná legitimácia žalobkyne na podanie žaloby, t.j. že pohľadávka K. prešla na žalobkyňu zmluvou o postúpení pohľadávky. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 23. mája 2006 sp. zn. 6 Co 114/2006 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v časti 130 000.-Sk so 17,6% úrokom od 1.1.1997 do zaplatenia a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania potvrdil. Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdzujúci výrok odôvodnil správnosťou skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožnil (§ 219 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ust. § 237 písm. f/ O.s.p a tvrdila, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že o jej námietke v odvolaní, že podací lístok (fotokópia ktorého sa nachádza v súdnom spise) je z 8. 10. 1999 (a nie z 8.10.1998), nerozhodol ani sa s ňou nevyporiadal (týmto podacím lístkom podľa jej názoru zaujatého v konaní treba považovať za preukázané, že K. odoslala oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanému). V prípade, že nebolo zrejmé z jej odvolania, či sa okrem odvolania domáha aj zmeny odôvodnenia napadnutého rozsudku, mala byť vyzvaná na odstránenie nezrozumiteľnosti tohto podania. Podľa nej kópia podacieho lístka je jasne čitateľná a zrozumiteľná s údajom dátumu 8. 10. 1999 a prvostupňový aj odvolací súd sa jednoducho pomýlili, keď za dátum považovali 8. 10. 1998.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr , či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku, ktorý nevykazuje znaky ani jedného z rozsudkov uvedených v označených ustanoveniach. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p.

a dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval a teda ani nevyslovil svoj právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Podané dovolanie by vzhľadom na uvedené mohlo byť procesne prípustné, len ak by konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z takýchto väd, vyplýva pre dovolací súd z ust. § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Dovolateľka namieta, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§237 písm. f/ O.s.p). Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. To znamená, že zo strany súdu musí ísť o porušenie konkrétneho procesného ustanovenia voči dotknutému účastníkovi, ktorého bezprostredným následkom je odňatie možnosti konať pred súdom tomuto účastníkovi.

Dovolateľka vytýka odvolaciemu súdu, že rovnako ako súd prvého stupňa mal za preukázané z kópie podacieho lístka (č.l. 91 spisu), že doporučená zásielka, ktorej

odosielateľom bola K. a adresátom žalovaný, bola podaná 8. 10. 1998. Namieta, že tento údaj je nesprávny a že správny je údaj 8. 10. 1999. Jej námietka teda spočíva na tom, že odvolací súd (rovnako ako súd prvého stupňa) chybné vyhodnotil jeden z vykonaných dôkazov. V takomto prípade však nemôže ísť o vadu v zmysle § 237 O.s.p. Súd neodníme účastníkovi možnosť pred ním konať v prípade, že nesprávne vyhodnotil niektorý z vykonaných dôkazov; jeho rozhodnutie môže byť z tohto dôvodu vecne nesprávne, avšak táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. I keby tvrdenie o nesprávnom vyhodnotení jedného z vykonaných dôkazov bolo opodstatnené a vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia (dovolačie súd tvrdenie dovolateľky z uvedeného aspektu neposudzoval), nezakladala by táto vada prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. Išlo by totiž o tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ktorú nemožno stotožniť (zamieňať) s vadou konania uvedenou v § 237 O.s.p.

Nie je pravdou, že by sa odvolací súd nezaoberal tou časťou odvolania žalobkyne, kde tvrdila, že správny údaj na podacom lístku je 8. 10. 1999. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že týmto údajom je 8. 10. 1998. Keďže zaujal takýto záver, je zrejmé, že odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v tomto smere považoval za správne. Konotácie žalobkyne v dovolaní o oprave odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa (§ 165 ods. 1 O.s.p.) vo vzťahu k uvedenému číselnému údaju (potrebe takéhoto procesného postupu, pretože odvolací súd mal v odvolaní vidieť aj nejasný návrh na takúto opravu) sú za daných okolností úplne mylné. Dovolačie súd iba na okraj poznamenáva, že odvolací súd podľa odôvodnenia jeho rozsudku samotný dátum na podacom lístku (jeho kópii) nepovažoval z hľadiska významu pre rozhodovanie za prvoradú skutočnosť, zdôrazniac, že podací lístok predložený žalobkyňou nie je dôkazom o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému (upozornenie na inkriminovaný dátum na podacom lístku a to vo vzťahu, že na oznámení o postúpení pohľadávky je dátum 16.9.1999, bolo až ďalším /osobitným/ dôvodom, ktorý odvolací súd uviedol navyše, ako je to zreteľné z vety jeho odôvodnenia, ktorá začína slovom „naviac“; išlo tu teda iba o podpornú argumentáciu). Dovolačie súd napokon dáva do pozornosti údaj v žalobe, ktorá došla na súd prvého stupňa 21. septembra 1999, že postúpenie pohľadávky zmluvou zo 16. 9. 1999 bolo žalovanému doporučeným listom oznámené.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania nemožno v danom prípade vyvodiť ani z ustanovenia § 237 a ani z ustanovenia § 238 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, ktoré nemožno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolací súd v dovolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože v tomto konaní mu žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. mája 2008

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :